

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

USTANOVNE MAŠE. — Ko so v Sloveniji novi gospodarji, oropali cerkve njih premoženja, so tudi prenehale ustanovne maše. Velik del tako imenovanega cerkvenega premoženja je namreč nastal na ta način, da so verniki darovali zemljo za ustanove, iz katerih so se potem opravljale maše za ranjke. Duhovnik, ki je užival tako zemljo, je moral za to opravljati te maše. Sedaj, ko je zemlja odvzeta brez odškodnine, so prenehale tudi te maše. Tako verniki tem bolj čutijo sovražnost režima proti Cerkvi in njenim ustanovam.

DAVEK NA ŽUPNIŠČA, kjer stanuje duhovnik je tako visok, da tega mnoge fare iz zbirke ne morejo plačati. Znan je konkreten slučaj, ko so nabili davka 50.000 dinarjev. Kjer ne bodo mogli plačati, bo župnišče prodano. Tako gre šikaniranje ali preganjanje dalje.

Ljubljanski kanoniki, ki imajo ustanovno stanovanje, ki jim je bilo prej šteto v plačo, tako da so dobivali toliko manj v denarju, za kolikor se je stanovanje ocenilo, sedaj ne dobivajo nikake plače, morajo pa za stanovanje plačati davek. Ta je tako visok, da bi dobili za ta denar drugo zelo ugodno stanovanje. Tako pada na vernike novo breme. Vse v imenu svobode!

ZAKONSKA ZVEZA in zlate naprednega ljudstva. V "Ljudskem tedniku" berem 28. novembra, da je zakonska zveza v Jugoslaviji urejena tako kakor ustreza potrebam države in željam naprednega ljudstva. Ko to berem ne vem, ali so ti naprednjaki katoličani, ali niso. Če

so, potem ne žive s Cerkvijo, ker ona nikdar ne pristane in ne more pristati po svoji ustanovi na tako zakonsko zvezo, ki bi se lahko razvezala. Če pa niso katoličani, kaj se potem vtipkajo v stvari Cerkev? — No da razni napredni katoličani uganjajo svojo naprednost tudi pri zakonu. O tem poročajo iz Jugoslavije vsi. Tam je vedno več samo civilnih porok in razporok. Te zadnje so gotovo v veliko korist države.

STICNA. — Večkrat sem že imel priliko poročati, kako silno je naprednim partizanom na poti cistercijski samostan v Stični na Dolenjskem. Najprej so menih oropali zemlje. Pa je nekaj menikov še ostalo, da so opravljali župnijo iz vzdrževali samostan. Z raznimi deli in s pomočjo dobrega ljudstva so se vzdrževali naprej. Pa so partizani začeli z novim napadom proti belim menihom. Celo slavnega odpadlega duhovnika Mikuža so poslali v boj, češ, da imajo menih kapitalistične delavnice: milin, žago, mesarstvo, mizarstvo, delavnico, mehanično delavnico. Sedaj bo Mikuž lahko zadovoljen. V obračunu grosupeljskega okraja vidimo, da je na "zahtevno ljudstvo" razlaščen stiški samostan in da je vse našteje delavnice prevzel krajevni ljudski odbor v Stični.

Tudi to gotovo spada k napredku, da se uniči zgodovinski samostan, ki je zvezan z zgodovino našega naroda od dvanajstega stoletja dalje. Ali morda kdo vaših partizanskih zagovornikov

(Dolje na 3. strani)

Češki socialisti se boje, da bodo dobili komunisti premoč

Sprevideli so, da hočejo komunisti podrediti vse; to je smoter komunistov

Praga. — V češki koalicijski vladi so se pojavile težkoče. Socialistične časopise je vsi svari, da gredo komunisti predaleč in da se ne drže svoje obljube. Klement Gottwald je namreč obljubil, da vlada ne bo podpirala ničesar več, ampak bo ostala pri tem, kar je dozdaj izvedla. Gottwald je vodja čeških komunistov in premier.

Češke stranke, ki so proti komunistom, ki so pa obenem z njimi v vladi, so razburjene, ko so spoznale, da hočejo komunisti izvesti komunistično ali sovjetizacijo vsega, kar je še ostalo industrije in trgovine v zasebnih rokah.

Socialisti so bili dozdaj s komunisti, kar daje levicarsko večino v parlamentu. Toda če pride med socialisti do razkola, bodo izgubili levicarsko večino, ki je itak nekaj malega nad 50%. Nekateri socialisti se baje že kaj nesrečne počutijo v družbi s komunisti.

Green se je potegnil za Zide v Palestini

William Green, predsednik AFL, je apeliral na angleškega zunanjega ministra Bevena, naj ne razglasi prekega sode nad Palestino ter da naj odstrani vse zapreke, da se začne kmalu z naseljevanjem Judov v Palestini.

JUGOSLAVIJA JE IZGUBILA ZAHTEVE NA KOROŠKEM

London. — Ameriški, angleški in francoski zastopniki, ki sestavljajo mirovno pogodbo za Avstrijo, so zavrnili zahteve Jugoslavije po slovenskem ozemlju na Koroškem, ki si ga lasti Avstrija. Zastopniki Rusije so podpirali Jugoslavijo v njenih zahtevah.

Ker se torej zastopniki niso mogli sporazumeti glede tega ozemlja, so sklenili, da bodo to zadevo prepuščili v odločitev ministrom, ki se bodo sestali drug mesec v Moskvi.

Pozabil je, kje je suknjo zastavil

Chicago. — Patrick Gallagher je kosil v neki restavraciji. Ko je bil gotov je videl, da nima denarja. Rekel je, da bo šel domov po denar, za ta čas bo pa pustil v restavraciji suknjo in klobuk. Pozneje je prišel na policijo z denarjem (račun je znašal 40 centov) in jo prosil, naj mu pomaga najti restavracijo, kjer je pustil suknjo in klobuk, ker se prav nič ne spominja, kje je. Policija je obredla mnogo prostorov, toda suknje še ni našla.

Najemnike je postrelil ker so bili glasni

San Francisco. — Jacob Watson, star 63 let, ni bil zadovoljen, ker sta bila najemnika, Mr. in Mrs. Collins, preveč glasna v stanovanju, ki sta ga imela v najemu od Watsona. Pa je vzel gospodar samokres in oba ustrelil. Izročen je bil policiji.

Vandenberg svari Rusijo, naj ne podcenjuje moč Zed. držav

V kongresu se čuti vedno večja nepotrpežljivost napram ruski diplomaciji

Washington. — Senator Vandenberg je brez pridržka posvaril Rusijo, da se podaje na zelo nevarno stezo, če bo podcenjevala mesto, ki ga zavzema Zed. države me svetovni mi silami. Ta izjava senatorja je vidno znamenje, da postaja ameriški kongres vedno bolj nepotrpežljiv napram ruski diplomaciji.

Senator Vandenberg, ki je načelnik vplivnega odseka za tujezemske zadeve, je rekel, da Rusija očitno ne kaže nobenega znaka, da bi delovala z nami pošteno in v dobri volji. Sovjetska Unija je popolnoma prezrla štiri naše zahteve zadnje leto, da bi se vsedli in se pogovorili zaradi plačila posojila sklada. Niti se ni zmešala za vprašanje našega državnega odredila, da bi se kaj ukrenilo glede tistih 125 ladij, ki jih je Amerika posodila Rusiji, je izjavil Vandenberg.

Pa to je samo par zglednih primerov med Ameriko in Rusijo, ki ne bodo rodili nikakih prijaznih odnosov med obema državama, je trdil senator.

Uradnik Goodrich Co. izjavlja, da unija ne pusli več produkcije

Delavci gredo domov, kadar mislijo, da so napravili svojo kvoto

Washington. — T. G. Graham, podpredsednik B. F. Goodrich Co. iz Akron, O., je urgiral senatni odsek za delavske zadeve, naj naredi postavbo, ki bo odpravila v tovarnah ukaze unij, koliko naj delavci napravijo na dan. Rekel je, da je danes med delavci "nezdružljiva filozofija": več in več plače, pa manj dela.

Izjavil je dalje, da unije določujejo, koliko sme delavec producirati na dan in da preko te določbe ne sme. Povedal je, da je nedavno pri Goodrich Co. od 3.778 delavcev ostalo do konca šifra na delu samo 20 delavcev, vsi drugi da so šli prej domov in sicer: 223 jih je odšlo eno uro pred koncem šifra, šest 50 minut prej, 1.959 jih je odšlo 40 minut prej, 557 jih je odšlo 30 minut prej, 913 jih je odšlo 20 minut prej, 100 pa jih je odšlo 10 minut prej. Samo 20 jih je ostalo do konca šifra, ker so hoteli men- da več zaslužiti, ali več producirati. Ostali pa so odšli najbrže domov, ko so napravili toliko, kolikor se je za tisti dan pričakovalo od njih in nič več.

Pri 103 letih si je privoščil pivo

Filadelfija. — Charles Boileau, star 103 leta, je praznoval svoj rojstni dan p nekaj steklenicami močnega piva. Visoko starost je dočakal zato, pravi, ker je vedno dobro jedel in pil, skrb je pa prepuščal drugim. Zdravnik mu je baje rekel, da bo lahko živel še najmanj 25 let.

KAZEN ZA AMERIŠKE PLESE SO DOLOČILI V JUGOSLAVIJI

Belgrad. — Uradni list iz Zagreba trdi, da je določena kazen 1.500 dinarjev ali 45 dni zapora, kdor uči ali pleše ameriške plesne, kot so: jitterbug, conga, big apple, boogie woogie.

Dalje je določena kazen 50.000 dinarjev ali 3 mesece zapora za vedeževalke, hipnotizem, spiritualizem, ali kak drug način prerokovanja in iskanja sreče.

Jugoslavija se norčuje iz komisije, dolži ameriški delegat

Zavlačuje z govorancami delo preiskovalne komisije v Grčiji

Atene. — Mark Etheridge, ameriški delegat preiskovalne komisije združenih narodov, ki ima nalogo preiskati boje na grški meji, je obdolžil Jugoslavijo, da se hoče norčevati iz komisije in da nalašč zavlačuje njeno delo.

Amerikanec je namreč postal nervozen, ko je jugoslovanski zastopnik Josip Djerje govoril pred komisijo 45 minut, potem nehal za več ur in zatem spet govoril 45 minut. Djerje je rekel, da ima nerednosti v grlu, ki mu ne puste govoriti predolgo naenkrat ter da je očitno, da nekateri člani komisije menda nočejo slišati vseh njegovih izjav. Ker je to letelo na ameriškega delegata, je ta ročno izjavil, da ga izjave jugoslovanskega zastopnika tako zelo zanimajo, da mu je pripravljen biti na razpolago dlje časa, kot bo pa hotel biti Djerje na razpolago njemu za zasliševanje.

Ruski delegat Lavrijev je protestiral, da bi se hotelo skrajšati poročilo Jugoslavije. Opomnil pa je jug. zastopnika, naj kmalu skone poročilo. "Djerje je očital Grčiji, da sistematično uničuje vse, kar je slovanskega v Makedoniji in da je bila sedanja grška vlada vsiljena narodu z nepoštenimi volitvami, ki jih je podpisala Anglija.

Iz raznih naselbin

Ely, Minn. — Dne 6. februarja je na svojem domu umrl pionir železnega okrožja, George P. Krall, star 70 let. Doma je bil iz Krall pri Nemški Loki, odkoder je prišel v Ameriko oziroma v Soudan-Tower leta 1893, ko maj 16 let star. V Toweru se je oženil z Lucio Ferdinand. Po 12 letih se je z družino preselil v Eveleth in je bival tam 10 let, ostalih 34 let pa je živel družina v Mt. Iron, nedaleč od Virginie. Pokojnik zapušta žalujočo soprogo, tri sinove: dva v Mt. Iron, enega v Detroitu ter 5 hčera: tri omožene in dve samski. Zapušta tudi 14 vnukov. Bil je član društva sv. Cirila in Metoda št. 59 KSKJ. Pogreb je imel v oskrbi združni pokopni zavod v Virginiji. Na pogreb, ki se je vršil 12. februarja, je bilo odšlo tudi nekaj bližnjih rojakov umrlega iz Ely. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Bodite previdni, kadar greste preko ceste. Prekoračite ceste samo pri signalni luči!

Senator Murray dvomi o dobrem delavskem rekordu lovarne

Allis-Chalmers Mfg. Co. pred senatnim odsekom zaradi stavke

Washington. — Senator Murray, demokrat iz Montane, je izrekel dvom nad dobrim delavskim rekordom Allis-Chalmers Mfg. Co. iz West Allis, Wisc. Prej je pričel pred senatnim odborom Harold W. Story, podpredsednik podjetja, ki je apeliral na senat, naj naredi postavbo, ki bo preprečila uničevalen efekt komunističnega vodstva pri uniji. Izjavil je, da je Local 248 iz Milwaukee v komunističnih rokah, ki vodi stav, ko pri tem potjeje že več kot devet mesecev.

R. J. Thomas, podpredsednik avtne unije CIO, h kateri spada Local 248, je brcjavil odseku, naj mu dovoli pričati in razjasniti prave vzroke stavke pri Allis-Chalmers Co., ker da uradni kompanije ni podal resnične slike.

Izjava ameriškega podtajnika je silno razburila Rusijo

Tajnik Acheson je namreč rekel, da je ruska politika napadalna in ekspanzivna

London. — Radio iz Moskve je poročal, da je vložila Rusija uraden protest pri vladi Zed. držav radi izjave državnega podtajnika Achesona, ki je označil sovjetsko politiko kot agresivno in razširjevalno.

Moskovski radio je poročal, da je sovjetski zunanji minister Molotov poslal tozadevni protest ameriškega poslaniku Smithu.

Izjava, proti kateri Moskva protestira, je prišla iz ust podtajnika Achesona pred senatnim preiskovalnim odsekom, ki vodi debato, če naj se potrdi za predsedniško atomske komisije Davida Lillienthala, ali ne. Senator McKeller je takrat izjavil: "Ali ne mislite, da bi Rusija lahko osvojila ostalo Evropo in da bi jo tudi osvojila, če bi imela atomske bombe?" Na to izjavo je odgovoril tajnik Acheson: "Tujezemska politika Rusije je agresivna (napadalna) in razširjevalna."

Sovjetski minister Molotov pravi v svojem protestu, da je bila izjava državnega podtajnika Achesona blatna in sovražna napram Rusiji.

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

Bili sta dovolj močni, da sta ga izropali

Newark, N. J. — William Moore je povedal policiji, da sta ga dobili v roke dve debeli ženski, vsaka je tehtala nad 200 funtov in ga obrali za \$235. Povedal je, da se je seznanil z njima v neki gostilni, nakar so se vsi trije odločili, da gredo še drugam. Ko so prišli do neke samotne ulice, sta ga ženski pritisnili ob zid, ena mu je postavila dolg nož na prsa, druga mu je šla pa po žepih. Rekel je, da sta ga tako stisnili (400 funtov že nekaj stisne), da se ni mogel niti ganiti.

MOŠTVO 351. POLKA BO ODBRANO ZA VARSTVO TRSTA

Trst. — Za varstvo proste tržaške države bo obranih 5.000 mož, katerih večina bo obranih od 351. ameriškega polka. Odbrani bodo po tem, kako se obnašali dozdaj v službi.

Tretji bataljon tega ameriškega polka se nahaja že več kot eno leto v službi v Trstu.

NOVI GROBOVI

Mary Brožič

Po petdnevni bolezni je umrla v mestni bolnišnici v petek pop. ob 2:40 Mrs. Mary Brožič, stanovala na 1167 E. 58. St. Bila je stara nad 70 let. Rojena je bila v selu Mihalci na Hrvaškem, odkoder je prišla v Ameriko pred 45 leti. Njeno deklško ime je bilo Mihalci. Tukaj zapušta moža Andreja, ki stanuje pri hčeri na 3348 Berea Rd., dalje zapušta hčeri Mrs. Elsie Perovich in Mrs. Louise Jusup, 6 vnukov in dva pravnuka. Bila je članica št. 47 HBZ in 521 P. H. C. P.

Pogreb bo iz Grdinovega zavoda jutri zjutraj ob 9:30 v cerkev sv. Pavla na 40. St. in na Kalvarijo.

Prt. Ed. J. Malovic

Ob 12:18 popoldne v nedeljo je bil ubit v letalski nezgodi marlin Pvt. Edward J. Malovic z dvema drugima tovarišema. Pri marlinih je služil 5 mesecev. V soboto je prišel iz Cherry Point, North Carolina in v nedeljo se je vračal nazaj, ko se je pripetila nezgoda. Bil je star 17 let, sin Nick Maloviča, ki je pred leti naznanjal na hrvaškem radijskem programu. Dalje zapušta pokojni mladenič mater Katarino roj. Sokol, brata Stefana in tri sestre: Eleanor, Patricia in Carole. Pogreb ima v oskrbi Grdinov pokopni zavod. Čas pogreba še ni določen.

Kot pripovedujejo je letalo vodil polkovnik Earle L. Johnson, vodja civilne zračne patrulje. Z njim v letalu je bil štabni narednik Kenneth F. Wood iz Williamsport, Pa. in Malovič. Slednjega je Johnson pobral, ko se je vračal nazaj na bazo v North Carolino.

Letalo je treščilo na zemljo v North Royalton, nedaleč od mestnega letališča. Priče pripovedujejo, da se je letalo nenadoma obrnilo proti zemlji, treščilo na tla, odskočilo, nato pa eksplodiralo in začelo goreti. Vsi trije potniki so bili ubiti na licu mesta. Pred vojno je bil Johnson zemljiški agent v Clevelandu in polpredsednik Leisy pivovarne.

John Siskovich

Sinoči je umrl rojak John Siskovich, stanujoč na 9818 Elizabeth Ave. po domače Popinc, star 60 let. Doma je bil iz Dobrave, fara Hrušica na Primorskem, odkoder je prišel sem pred 34 leti. Bil je član št. 5 SNPJ.

Tukaj zapušta po pol brata Josipa Bubnik, v starem kraju po pol brata Stefana in sestro Marijo. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:30 iz Ferfoliatovega pokopnega zavoda in v cekev sv. Lovrenca ob 9.

Ognjenik Etna je spet precej aktiven

Rim. — Ognjenik Etna na Siciliji je pričel zopet bruhati lavo. Lava je frčala več kot četrt milje visoko v zrak. Prva poročila ne omenjajo nobene škode. Ognjenik je bruhal že 23. in 30. januarja ter 6. februarja letos.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Sneg je spet pobelil—

V Clevelandu smo imeli v petek pravi pomladanski dan, v soboto je deževalo, v noči od sobote, na nedeljo je pa spet pobelilo. Včeraj je pa sonec stopilo skoro ves sneg. Za danes napovedujejo megleno in ne posebno mrzlo.

Pobiranje asfmenta—

Tajnica društva sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ bo pobirala asfment v šoli sv. Vida, soba št. 2, nocoj od 6 do 7:15.

Pismo imajo pri nas—

Soodniki pokojnega Franka Sot, ki je živel v Moon Run, Pa. imajo pri nas pismo. Piše jim Antonija Turšič iz Ljubljane.

Pismo ima pri nas—

Pri nas ima pismo Frank Svet, doma iz Podskrajnika pri Cerkljici, ki je po poklicu izučen mizar.

Očeta in strica išče—

Koprive Marija roj. Kopač, doma iz Čnega vrha 1, p. Polhov gradec, bi rada zvedela za naslov svojega očeta Mihaela Kopač, ali njegovih hčerk, in pa naslov od strica Franca Ambrožič, doma iz Smolnika 9. Zadnji njihov naslov je bil v Barberton, O. Pišejo ji naj na naslov: Koprive Marija UNRRA DP Camp 56, Spittal an der Drau, Austrija, Evropa.

V bolnišnici—

Mrs. Frances Novak iz 793 E. 154. St. je bila odpeljana v St. Alexis bolnišnici z Grdinovo ambulanco.

Zaroka—

Mr. in Mrs. Anton Prime iz 985 Addison Rd. naznanjata, da se je zaročila njihova hčerka Jean z Mr. Vincentom Baskovic, sinom Mr. in Mrs. Joseph Baskovic, 6614 Bliss Ave.

Vabilo na sejo—

Društvo Kraljica Miru št. 24 SDZ ima v sredo večer ob 7:30 važno sejo v SND na 80. cesti.

Začetek posta—

Jutri je pustni torek, v sredo je pa pepelnica sredi začetek štridesetdanskega posta. Torej ne bo dolgo in kolač bo na mizi.

Zopet v odboru—

Slovenski pogrebni August F. Syetec je bil zopet izvoljen v odbor Zveze pogrebniških direktorjev v okraju Cuyahoga. Ohij-ska zveza pogrebniških direktorjev bo imela v Clevelandu 67. konvencijo in sicer v dnevih 3., 4. in 5. junija.

Šesta obletnica—

Jutri ob 6 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Johna Novaka v spomin 6. obletnice njegove smrti.

Angleški delavci so se ponudili za delo v nedeljo v tej krizi

London. — Na tisoče premo-garjev, železničarjev ter pristaniških delavcev se je prostovoljno priglasilo za delo včeraj, v nedeljo, da zgradijo rezerve premo-ga. Vlaki in ladje vozijo premo-g iz rudnikov do elektrarn in največjo množico naglico.

Vse kaže, da je Anglija pretala najhujšo krizo v pomahkanju premo-ga in da bo zdaj vedno boljše. Toda vlada še ni preklcala restrikcij, ki določajo manjšo rabo elektrike v industriji in po domovih. Vlada upa, da bodo trajale te restrikcije samo en teden.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisu; celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 33 Mon., Feb. 17, 1947

Drugi greh zagovarjati

Februarska številka "Zarje" glasila Slovenske ženske zveze, nas je na svojih prvih dveh straneh marsikaj naučila. Najprej smo znova slišali, da sta predsednica in tajnica SZZ še vedno odbornici SANSa, ki po Ameriki lomijo kopja komunizmu na čast. Pravita sicer, da nista več aktivni, kar bi tudi verjeli, ker jadra vsa aktivnost SANSa v likvidacijo in torej noben odbornik ni posebno "aktiven". SANS upa prej umreti, predno stopijo pregorelim propagatorjem komunizma ameriške oblasti z vso odločnostjo na prste. SANS umira in vodilni odbornici SZZ hočejo umirajočemu ohraniti zvestobo do groba. Z vsem tem pa seveda nista razložili, kako sta držali dano besedo, da izstopita iz tega odbora. Res da nista moški, pa bi bilo tudi v žensko čast in v čast SZZ, če bi se moglo reči, da je njena predsednica ali tajnica "mož-beseda." Res škoda, da nista.

Predsednica SZZ tudi katekizem razlaga rekoč: "Naša pota do zveličanja so različna." Bog zna, kje je to pobrala in kaj je mislila s tem naukom. Doslej smo namreč po katoliški verovali, da je samo ena pot do zveličanja po tisti besedi Gospodovi: "Jaz sem pot, resnica in življenje." Samo On je pot; namesto sebe pa je postavil Cerkev, da vodi ljudi po tej poti. Zato smo se v katekizmu učili, da izven Cerkve ni zveličanja. Kdor je torej sam kriv, da ni v zvezi z od Kristusa postavljeno Cerkvijo ne more biti zveličan. Velik je poudarek na besedi če je sam kriv. (Velja tudi za članice SZZ, ki so se odrgale od Cerkev!). Zato smo zmeraj mislili, da je samo ena pot do zveličanja. Ali to ne drži več? Zdi se nam, da bo moral duhovni svetovalec svetovati predsednici, naj drugič takih razlag katekizma ne piše v glasilo "katoliške" ženske organizacije.

Ker je samo ena pot — gori označena — do zveličanja, zato je vse izven te poti zmotno. In spoznane zmote ne more noben človek ljubiti. Zato krščanstvo ne pozna tolerance zmote. Tembolj pa seveda toleranco in ljubezen do vsakega po božji podobi ustvarjenega človeka. Ko smo poslušali pridigo, ki je zadonela s prvih strani "Zarje" in katero je gori imenovana razlagalka katekizma uradno odobrila kot "resnično krščansko nauke," se nam je zdelo da je treba to dodati, da ne bo kdo mislil, da mora tudi zmota ljubiti in k njej molčati. Lepa je pridiga, da je dobrota boljša kot sovraštvo in kdor ne bi vedno znova vesel prebiral Kristusovega nauka o ljubezni. Toda člankar bi res ne smel pozabiti, da je znal biti isti Kristus zelo odločen in celo oster, kadar je zadel na hinavščino in zapeljivanje. Če bi videl Gospod, da kdo pod krinko katoliške organizacije pomaga komunizmu v njegovem boju proti katolištvu, ali mislite, da ne bi vzel biča v roke in ne bi izčistil katoliških vrst? In če bi bral napade na po komunistih preganjane katoličane v "katoliškem" listu, ali se vam ne zdi, da bi zavpil kot svoj čas: "Gorje vam hinavcem, pisarjem in farizejem?"

V sporu ženske zveze govoriti o sovraštvu, se pravi izmikati se bistvu spora. Ne gre za kaka osebnostna sovraštva, ampak za popolno jasnost, ali sme kdo s svojim postopanjem dajati potuho sovražniku krščanstva. Stari so imeli izrek: "Priatelj Plato, večji prijatelj resnice." Za to resnico gre.

Za nikogar, ki gleda z odprtimi očmi okrog sebe, danes ni dvoma, da divja boj med krščanstvom in komunizmom. Ali ne bere o tem vsak katoličan tudi v drugih listih? Ni dolgo tega, ko je papež z vso silo klical katoličanom vsega sveta, naj ne bodo zaspani v tem boju. Ali res kdo misli, da more "katoliška" ženska zveza zavzemati drugačno stališče v tem boju kot vrhovni poglavar Cerkev? Papeške okrožnice o komunizmu ni pisal kak reakcionaren Kranjec, pa bomo tam silno določilo: "Komunizem je notranje zmoten in nihče ne more sodelovati z njim v nikakem podvzetju."

Spor med vero in nevero tudi ni nikjer nov. Ali naj spet začnemo s sv. pismom, kjer je ta spor napovedan in kjer je tudi povedano, da v tem boju ne bo moglo nihče ostati nevtralen? Zato je pač precej naivno namigavanje, da je ta spor zanešen iz stare domovine. Kje pod božjim soncem tega spora ni bilo in kako bi se mu mogla Slovenija izogniti? In če ne hodi pisec z zavestnimi očmi po Ameriki, mora vedeti, da so tudi tukaj Slovenci, ki se tolečejo na "svobodomiseln" prsa, ki preklinjajo vse, kar je v zvezi z vero in Bogom, da imajo svoje liste in svoja društva. In vse to ne od včeraj! Tudi o "izključni ženski organizaciji" ne bi pisal uvodničar "Zarje," če bi malo pomislil, da je v Ameriki društvo "progresivnih" Slovencev. Slovenci v Ameriki so tedaj že razcepjeni in to že davno. Ali člankar "Zarje" tega res ni še vedel?

Ravno tako je smešno govoriti v tem boju za očistitve ženske zveze o neki "politiki." Pisec in predsednica se igrata s to besedo. Ker nobeden ne razloži, kaj pod to "politiko" razume, smatramo, da mečeta to besedo okrog samo za varanje tistih, ki nič ne mislijo.

Bodimo si tedaj na jasnem: Če je SZZ res katoliška organizacija, ne sme nobena njena članica kakorkoli pomagati

komunistom v boju proti katolištvu. Ne sme pomagati s tem, da napada katoličane, ki so trpeli pred komunisti, in ne s tem, da dajejo vodilne odbornice zveze svoje ime v podporo organizaciji ki je tako blatila katoliškega škofa in širila slavo komunizma med ameriški Slovenci. Če pa se ženska zveza ne smatra več za katoliško, naj to naravnost pove.

Dokaz o katolištvu nekaterih članic ženske zveze, kot ga beremo na prvi strani febr. št. "Zarje" je — oprostite nam izraz — tudi za otroke preotročji. Tam beremo, "da je ogromna večina članic SZZ po imenu in po življenju katoliška, že zato, ker so njene članice rojene katoličanke." Kaj bi rekli pri Slovenci narodni podporni jedrni, če bi jim kdo dokazoval, da niso "napredni," ampak katoliški, ker so rojeni katoličani? Najbrž bi se mu smejali. Kasneje sicer člankar popravlja, da sta katoliški dve tretjini članic SZZ. Pa se prav ob tej ugotovitvi vprašujemo: Ali naj radi one tretjine, ki ne mara držati s Cerkvijo, sedaj vse gredo komunistom na pomoč? Ali ne velja tu, kakor piše pisec, da se mora "v demokraciji družbu vse urediti po volji večine" In ta je katoliška! Ali ni zelo "balkansko," da čisto titovsko, da bi morala katoliška večina članic molčati na ljubo nekatoliški tretjini?!

Ni tedaj govora o kakem slepem razdiranju, ampak o tem, da tista "tretjina," ki ji sedanjí odbor zveze streže in radi katere hoče biti nevtralen namesto katoliški — ne okuži ostalih dveh tretjin. Ali puste gnijo jabolko med zdravimi? Ali pusti zdravnik gniti ud na telesu? Ali ga mar ne odreže, da ne zastrupi celega telesa? Vsako drevo se otrese suhih vej.

Tudi ne gre torej za kako sovraštvo, ampak za katoliško ime in delovanje SZZ. Če sedanjí odbor noče tega razumeti, bosta pač katoliški dve tretjini članic šli svojo katoliško pot in SANSove odbornice ostanejo pri svoji tretjini, če jim ta ne uide k "progresivnim."

Iz Chicago in okolice

Nov svet bi radi — toda po starem

Borba za mir se nadaja. Točasno ne na bojnih poljanah, pač pa v tisku, govornih besedi na radio, na raznih zborovanjih, v parlamentarnih zbornicah, kakor tudi med navadnimi preprostimi ljudmi vsepovsod. Koliko besed je izgovorjenih in zapisanih vsak dan o miru in za mir! Pa pravega miru le ni. Le malo je najti zadovoljnosti med narodi in državami. Tudi medsebojne zaupnosti ni. Nihče ne zaupa drug drugemu. Velike velesile so podobne nezaupljivemu gostu, ki se pripravlja v sobi, da se poda k počitku, a predno se vleže, pogleda pod postelj in na okrog, če ni kdo kje skrit, da bi ga ponoči ne spravil na drugi svet. Radi varnosti privleče iz kovega ali pa žepa "mačka" (revolver) in ga položi pod zglavnico za vsak slučaj. Prav takemu nezaupljivemu gostu so podobne sodobne velesile. Tudi v preteklosti so bile vedno take. Svet ni nič boljši danes, če ni še slabši kakor je bil. Vse opevanje raznih civilizacij in sklicavanje na iste je le gole besedičenje.

Kako pa to, če vse govori in hrepeni po miru, pa da miru ni? Kje je vzrok za to? Največ v tem, ker vsi, ki govorijo o miru, imajo mir le na jeziku, ne pa tudi v srcu in v svojih dejanjih. Je to čisto enostavno. Angličji govorijo o miru. Poslušajte kakega angleškega ministra ali poslanca v parlamentu, ko poudarja potrebo o miru, mislite, Angličji so za mir. Čujete kakega sovjetskega državnika, je zopet isto. Tako Francoza, tako druge vse do zadnjega. Vsi so za mir. Kakšen mir? Tak mir,

da bi vsak lahko sam napredoval, neomejeno pridobil, bogatel in udobno živel. Kratko, vsak gleda le zase, kako naj bi mu teklo življenje prijetno in gladko. Za bližnjega se ne mečani. Ta naj gleda zase in drugi tudi res gleda zase. Kako gleda, tako, da bi bilo zopet njemu prav. Vsak preveč gleda le zase, za drugega nič. To pa je podoba gostije pri koritu, kjer bi le vsak hlastal in žlampal, sam vse pogoltal, ne glede če kaj ostane za druge ali ne. Samo da na dobro žlampa in golta. Ta mali v ospredje med velike splošne morejeto, zato kje v ozadju vplivajo le čisto, pomaga jim

pa malo ali pa nič. In končna slika vsega tega trenja je, da pri tem, ko zatrjuje vsak, da je za mir, je v tej borbi obenem tudi sovražnik bližnjega in njegov bližnji pa njegov, ker oba skušata drug drugemu izpred ust odtegniti ono, po čemer oba hrepenita. Tak je bil svet v času Abela in Kajna, tak je bil skozi vsa tisočletja in je še danes. Mir, mir, da, tak mir, da bo meni vse dal, drugi pa naj gledajo zase. In drugi tudi gledajo, toda tako kakor prvi. Preveč le zase, za druge nič. V vsaki dobi kričijo po miru. Nov svet hočejo, toda v resnici stremijo po istem, kakor je stremel svet v preteklosti. To pa je nov svet po starem. Nekaj takega, kakor je na raznih društvenih sejah. Pride predlog na glasovanje, pa je takoj drugi predlog: po starem. In po večini tudi po starem ostane. Tako je tudi med velesilami. Le da je povito in zavito v visoke fraze, v bistvu pa je vse po starem. Isti stari svet.

ČE VERJAMETE AL PA NE

"Nesnage!" je bil prvi poklon, s katerim je Jakšiča in mene pozdravil naš glavni blagajnik Tone Grdina, ko sva privlekla doli po stopnicah svoje koveče in se hotela postaviti k jutranjemu raportu pred našo oberkomando in se javiti, da sva maršberajta.

"Slabša sta kot kakšne ženske! Odpravljata se kot bi šla na kakšno botrinjo. Nič bi se ne čudil, če se nista nakacala po obrazu s tisto miznarijo, kakor se nekatere, da potem zgledata kot punčke iz revij. Midva z gospodom pa tukajle čakava že vso večnost na vaju. Kakopak, vama se pa nikamor ne mudi, ki nimata nobene odgovornosti. Le kako bomo kam prišli na tako vižo,

vas vprašam? Alo, kar hitro koveče na Buick, pa bomo skočili v Lemont. Kaj mislita, da bodo tam vse leto čakali na nas, pa ko sem jim že pisal, da pridemo jutraj. Vsak čas bo poldne, mi smo pa še v Jolietu."

"Čez pet minut bo sedem," sem ves zgreven vrget v Grdinov slavnostni govor svoj pomislek.

"Ni res, samo še štiri minute manjka," je hitro ugotovil vestni Mr. Grdina. "No, ja, sedem, pa predno se bomo skidali od tod bo osem in predno bomo v Lemontu bo devet in tako bomo pri maši okrog poldne. Pa ko smo vendar rekli, da bomo opoldne že v Milwaukee. Eno figo bomo s takim opletanjem."

"Sta že vprašala za račun?" sem za boljše razumevanje obrnil pogovor v drugo smer.

"Kajpak sva vprašala. Blagajnika tamle sva vprašala, pa naju je nagnal, da nikoli tega. Je rekel, da mu je boss Gospodarič zažugal, naj ne vama od

Kulturno življenje med nami

Slovenska dramatika in slovenska pesem zadnja leta med ameriški Slovenci bolj in bolj stopa v ozadje. Le v slovenskih cerkvah čujemo še slovensko pesem. Javni koncerti so že prav redka prikazen med nami. Nekaj pravijo, da se ne splača, največ pa je to, da med nami ni več veselja ne zanimanja za nastopanje na odrih ne za eno ne za drugo. Ljudje bi se prišli gledat prireditve in bi iste še uživali. Toda tisti, ki so še slovenske zmožnosti, so že večinoma osiveli in plešasti in se jim ne ljubi več, to je eden glavnih vzrokov. Drugi velik vzrok je pa tudi, da sposobnih voditeljev za dramatično in petje ni več med nami, a tudi ti se starajo in drugje službe so jih vzele, ker samo med Slovenci ni bilo dovolj kruha zanje.

Odpomoč temu bi se našla med slovenskimi begunci, ki gnijejo in umirajo v Avstriji, Italiji, Egiptu in po drugih krajih. Med temi je veliko število mladih in srednjih let inteligentov, ki so sposobni za marsikaj takega stanu kot duhovniki in drugi profesionalisti, katere bi ne bila posebna težava dobiti v Ameriko. Dobrih slovenskih mislijonarjev govornikov povsod pogrešajo. Ti bi poživeli tudi slovensko dramatično marsikje. Slovensko življenje bi se s tem takoj za nekaj let podaljšalo. Toda nikogar ni, ki bi se za to zanimal. Kakor da bi se bili dobili kakega begunca semkaj. Med Čehi, Poljaki, Slovaki in celo Hrvatje so dobili že cele skupine inteligentov iz begunskih vrst. Mi Slovenci menda še nobenega. Korajže in živahnosti v tem oziru je med nami malo. Postavljamo pa se, kakor bi bilo pol sveta našega.

Par domačih novic

Znana slovenska grocerija in mesnica, ki je v vseh naših vlogot Avenue in Cermak Rd. Mr. Anton Kukman, je bila te dni prodana. Kupil jo je Mr. John Rabetz, mlad energičen Slovenec, ki bo vodil trgovino naprej. Njegov brat pa vodi trgovino z železino in barvami pol bloka vzhodno. Tako je prav, slovenska podjetja in slovenske trgovine, kadar so napredaj, naj jih prevzamejo Slovenci. Kaj bi jih prepuščali v nemar, da morajo priti tujcem v roke.

Napredaj je tudi hiša, kjer je bil urad tiskovne družbe Edinost. Hiša je zelo pripravna za vsako trgovino in je v središču slovenske naselbine. Želeli je, da bi prišla v slovenske roke. A me kak Slovenec zanima za kaj takega naj te prilike ne prezre in se čimprej potrudijo, dokler ne bo prodana kakemu tujcu.

Pri slovenski posojilnici Reliance so imeli pred par dnevi letno sejo, na kateri je bil izvoljen za predsednika posojilnice znani slovenski odvetnik Mr. Anthony J. Darovic. Dosedaj pa je predsedoval posojilnici

Mr. Leo Jurjovec, kateri se pa točasno mudi na parmesnem oddihu v Arizoni.

Kako je na Ely

Ely, Minn. — Božični prazniki so za davno za nami in ostal je nanje le še spomin v mnogih srečnih mlajše generacije. Z neko nadnaravno radostjo so pričakovali božičnih praznikov in šteli so tedne in naposled dneve do Božiča. Imeli pa so tudi poseben vzrok veseliti se teh praznikov, ker so jih po dolgem času spet praznovali v svoji rojstni domovini, v sredi svojih dragih.

Ni nam treba pripovedovati, kako težko so pričakovali možje, fantje in dekleta, ki so bili v vojaški službi na tisoče milj oddaljeni na bojnih poljanah, da bi se enkrat prišli tako težko pričakovani mir in bi lahko pohiteli domov v objem svojih žen, sestrov in hčerk. Nič manjše pa ni bilo kopnenje neoznejenih vojakov, da bi se skoro praznovali božične praznike pri svojih dragih.

Minuli so bili božični prazniki poprej kot so zadnji. Praznovanje smo jih sicer dostojno, a bili smo v skrbeh, starši za svoje sinove, žene za svoje možje. Skrbela jih je negotovost in bili so v skrbeh, kaj jim prinese prihodnje poročilo od dragih, ki so daleč v tujini. To je bil sedaj vzrok, zakaj je bilo pretekle božične praznike tako veselo razpoloženje, kajti prišli so domov hčere, sinovi, zetje in sinah z malimi otroci do svojih roditeljev, v katerih krogu so se potem skupno veselili. Tudi v cerkvi je bilo praznovanje božičnih praznikov z neko večjo radostjo.

Ne smem pa pozabiti omeniti, da niso bili vsi očetje in matere v veseljem razpoloženju, kakor je bilo mnogo veselih in zadovoljnih. To se jim očeje in matere, katerih sinovi so padli na bojnem polju in veselje drugih jih ni moglo potolažiti. Vendar pa so ponosni nanje, ker so padli za domovino, katero sta si očee in mati izbrala in v kateri živijo zda svoje svobodno življenje v verskem in političnem prepričanju. S prizadežimi starši moramo sočustvovati in jim dati priznanje, ker so darovali svoje sinove na oltar svobodne nove domovine.

Omeniti moram, da je bila tu v Elyju na božični večer 25. decembra slavnost, ki smelo rečem, da je bila prva te vrste v tej slovenski naselbini. To je bila slavnost velike družine, ki je obhajala na 25. decembra 90 letnico rojstva Matija Ballasa, rodod iz vasi Kostel na Primorskem. Zato ga mnogi po domače nazivajo "stari Primorec." Starejši ljudje ga poznajo oziroma so ga poznali tam pri Črnomlju in onstran Kočevskega mesta proti Ribnici v letih 1894 in naprej, ko se je tam gradila nova državna cesta in kjer so zidarji gradili visoke obzidke.

Po strminah so ti obzidki do 12 čevljev visoki. N. pr. pri vasi Grič in Bistrica. Pri zidarskem delu je bilo zaposlenih več zidarjev, večinoma sami Primorci, močni in širokopleči.

Med temi zidarji je bil tudi Matija Balas za pregledovalca. Zgodilo se je, da so bili nekoč prišli zidarje pogledat tudi zidarji na Bistrico, ki so na vse grlo hvalili delo teh zidarjev. Pa so bili tudi radovedni, kdo je bil "boss" pri tem delu. Matija pa se je korajžno oglasil: Jaz sem. Kajti ni slutil, da ga bodo tudi vprašali, če ima tudi pravico za zidarskega mojstra. Takoj je moral z njimi v Črnomelj, kjer so mu dali proti mali odškodnini pravico zidarskega mojstra.

Poznal sem nekaj mož, ki so se bili priženili po naseljih, kjer so gradili ceste. Tudi M. Balas se je bil oženil v Ribniški dolini z Marijo rojeno Mrhar. V Ely je dospel z družino leta 1913. Nekaj časa je delal v rudniku, a poenkrat je vladno pri zidarskih delih. Še ko je bil že star 85 let, se je zidal za mesto Ely. Soprega mu je umrla že pred več leti.

Tu v Elyju žive njegove štiri poročene hčere: Mrs. Charley Mrhar, Mrs. Frank Gašperlin v Wintonu in Mrs. Louis Cham-pa, katere soprog je gl. blagajnik ABZ. Od vseh teh imenovanih hčera pa so že sinovi in hčere poročeni. Bila sta tudi 2 sinova Matija in John. Prvi je umrl vsled poškodb. Vseh članov družine bi moralo biti navzočih pri slavnostnem opedu 60, udeležilo se jih je 55. To je največja družina, ki živi v eni okolici v Ely.

Pred kratkim sem bil obiskal tudi rojaka Matija Mausar, ki je bil rojen v septembru 1854 v vasi Potoke pri Semiču. Ta bo gotovo star sto let, ker je zdrav in čvrst. Tako tudi Mr. Balasu želim, da bi v krogu svoje velike družine obhajal zdrav in vesel tudi stoletnico svojega rojstva. Jernejčan.

—Hitrost tornada je spocet-ka samo par milj in potem pa se stopnjuje do 150 milj na uro.

William Heirens, star komaj 17 let iz Chicago je bil 5. septembra obsojen v domstirno ječo. Obdolžen je treh umorov, med temi tudi male Suzanne Degman.

ko sva hitela na vogal. "Konec Gospodarirhevega hotela bova šla čez cesto, potem pa par vrat na levo in tam bova. Sem si sinoči vse natančno ogledal. Veš, jaz hodim po svetu z odprtimi očmi..."

"Počakaj!" je tedaj zavpil Jakšič nad menoj in me potegnil nazaj na pločnik, da me ni pohlodil truk, ki je pridrvel izza vogala.

"Se mi zdi, da si rekel, da hodiš po svetu z odprtimi očmi. Kaj se ve, če jih nimam zadev v glavi," mi oponese Jakšič.

"Krevlja!" sem zažugal za voznikom, "da bi se ti kolo snelo, da bi se ti..."

"Zdaj pa le čez cesto," komandira Jakšič, da nisem mogel poslati za voznikom vsega hudobnega, kar bi mu bil rad privoščil.

Tam na vogalu naglo obrneva na levo in kmalu sva sedela v mali restavraciji, kjer je bilo že nekaj zgodnjih gostov.

LETO STRAHOTE 1793

VICTOR HUGO

Ko se je sklonil nad top, da opazuje sovražnikovo baterijo, je zapazil Gauvain.

"Tukaj je!" je vzkliknil. Potem se je sam prijel za trisač in nabijalnik, nabasal top, naravnal muho in sprožil.

Trikrat je streljal na Gauvain in ga je trikrat zgrešil. S kroglo mu je izbil samo klobuk z glave. "Kako sem nerođen!" je zagodrnjal. "Malo nižje, pa bi mu bil odbil glavo." Ko je ugasnila baklja pri sovražnikovi bateriji, je dejal Lantenac: "Dobro, naj bo!" in se obrnil do svojih kanonirjev.

"Kartečni ogenj!"

Stvar se je temeljito preobrnila. Kdo ve, ali ne bodo kmetje za barikado, ki so zdaj razpolagali z dvema topoma, prešli iz obrambe v napad? Če odštejemo mrtve in ubežnike, je bilo kmetov še vedno pettisoč, medtem ko jih je imel Gauvain samo tisoč dvesto. Kaj bo z njim, če bo sovražnik uganil, kako malo mož ima? Če bi kmetje napravili izpad, bi bila stvar lahko izgubljena. Kaj napraviti? Odsprej barikade ni bilo mogoče naskočiti, tisoč dvesto mož bi ne bilo kos pettisoč kmetom. Čakati pa

tudi ni bilo mogoče.

Gauvain je bil v teh krajih doma. Poznal je trg in vedel, da je stara tržnica, v kateri so se bili kmetje zašancali, mejila na labirint ozkih in vijugastih ulic.

Obrnil se je k svojemu namestniku, kapitanu Guechampu, ki je slovel kot izredno smel dečko. "Guechamp," mu je dejal, "izročam vam komando. Streljajte, kolikor le morete. Preluknjajte barikado s topovskimi krogli in ne dajte kmetom časa, da bi se česa domislili." — "Poslušam!" je rekel Guechamp. "Potem pa imejte celo kolono pripravljeno za napad." In potem je zašepetal Guechampu še par besed v uho. "Poslušam!" je leta odgovoril. Na glas pa je Gauvain nadaljeval: "Ali so naši bobnarji vsi tu?" — "Da." — "Imamo jih devet. Obdržite dva, ostalih sedem dajte meni." Bobnarji so se postavili pred Gauvain. Nato je zaklical Gauvain: "Bataljon 'Rdeča kapa' naprej!" Dvanajst mož, med njimi narednik, je stopilo iz odreda. "Ves bataljon!" je dejal Gauvain. "Tukaj je," je odgovoril narednik. "Dvanajst

vas je samo?" — "Dvanajst." — "Dobro," je dejal Gauvain.

Ta narednik je bil dobri Radoub, ki je bil v gozdu La Saudraie posinovil v imenu bataljona tri otročiče, kateri so se zdaj nahajali v Lantenacovem ujetništvu. Hvalabogu Radoub ni bil v Herbe-en-Paille, kjer so bili kmetje poklali pol bataljona.

Gauvain je ukazal možem, naj ovijejo puškine cevi s slamo, da se ne bi slišalo, kadar bi udarjale skupaj. Po preteku ene minute, ko je bilo to povelje v največjem molku izvršeno, je zaukazal Gauvain vojakom, naj sezujejo čevlje. "Jih sploh nimajo," je javil narednik. "Dobro." Z bobnarji jih je bilo devetnajst mož, Gauvain je bil dvajseti. Zaklical je: "Za menoj! Drug za drugim. Bobnarji za menoj, za tem bataljon. Narednik, vi imate poveljstvo bataljona."

Postavil se je na čelo četici in medtem ko so od obeh strani gremeli topovi dalje, se je dvajset mož plazilo liki sence skozi zapuščane ulice. Vse mesto je bilo kakor mrtvo; prebivalci so se bili poskrili po kleteh, vsaka vrata so bila zapahnjena, vsako okno zabito. Nikjer luči. Odmeval je le divji šum z glavne ulice, kjer sta republikanska in rojalistična baterija druga drugi bljuvali v obraz karteče.

Po dvajsetminutnem maršu skozi zavite ulice je Gauvain, ki se je kretal po temi s popolno sigurnostjo, prišel do konca ozke ulice, ki se je iztekala v glavno; bili so za hrbtom tržnice. Obšli so postojanko. Na ti strani tržnica ni bila utrjena. To napako so kmetje vedno delali. Prednja stran so bili obdali z barikado, odzadaj pa so lope bile popolnoma proste, med stebri je še stalo prtjažnih vozov, pripravljenih za umik. Pettisoč Vandeev je bilo obkoljenih.

Gauvain je tiho dajal povelja naredniku. Vojaki so sneli slamo s cevi, dvanajst grenadirjev se je postavilo v ulici v bojno vrsto, sedem bobnarjev je čakalo z dvignjenimi paličkami.

Ko je nastopil med artiljerijskimi slavami premor, je Gauvain zavijtel sabljo in zdajci je zadonel skozi molk glas, srebrnozvonk ko fanfara:

"Dvesto mož na desno, dvesto na levo, ostali v sredini!" Dvanajst pušk se je sprožilo in bobnarji so bobnali: Napad! Gauvain pa je zakričal strašni klic modrih: "Bajonet na puško! Naprej!"

Učinek je bil strahovit.

Vsa kmetška truma je mislila, da jo je napadla v hrbtu druga armada. V trenutku, ko so se oglasili bobni, je tudi Guechamp s kolono v Glavni ulici z bobnanjem prešel v napad in naskočil v diru na barikado. Kmetje so videli, da so med dvema ognjema. Če se kmet prestraši, je ko da bi se bila vnela slamnata streha in kakor se zublji na slami bliskovito spreje v velik požar, tako nastane iz strahu kmetov divja panika. Vsak strel iz pištole se zdj ko da je iz topa, šum raste v neznansko. V par minutah je bila tržnica prazna, kmetje so se razbežali na vse strani, oficirji niso mogli napraviti ničesar. Ustrelili so dva, tri bežeče, vse je kričalo: "Reši se, kdor se more!", in armada se je razpršila po ulicah kakor skozi luknje sita na prosto polje kakor oblak, ki ga v hipu razžene vihar.

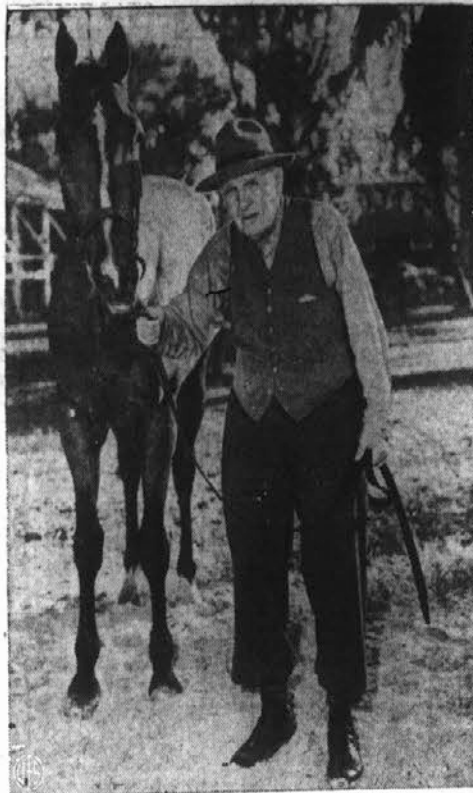
Eni so bežali proti Chateauf, drugi proti Plergueru, drugi zopet v smeri na Antreain.

Svidenje po tolikem času
Marquis Lantenac je videl ta divji beg. Lastnoročno je zabij z žebli kanone in se potem hladnokrvno počasi umaknil zadnji. "Ni nobenega dvoma, kmetje ne zdržijo. Treba, da

pridejo Angleži."

Zmaga je bila popolna. Gauvain se je obrnil k bataljonu 'Rdeče kapa': "Dvanajst vas

je, pa ste vredni tisoč." Pohvala poveljnika je v tistem času pomenila toliko ko častni križec.

Nobena slika iz dirkalnih prostorov v Floridi ni popolna, če ni na njej tudi ta stari mož, Jim Fitzsimmons, ki je tekom let izvežbal za dirke že marsikaterega konja svetovnega dirkača. Gornja slika je bila posneta na Tropical Park dirkališču v Miami z dve leti starim dirkačem — Kerry.

Kar

bi bil človek brez jezika, to bi bil narod brez

TISKA

Z jezikom govori človek — z tiskom govori ves narod, ves svet. Brez tiska bi postal svet mutast.

SLOVENSKI NAROD

so dvignili slovenski književniki in pisatelji s pomočjo tiska. Ves njegov kulturni dvig, ves preporod je prišel slovenskim ljudem potom tiska. Tisk je torej velevažna stvar za vsakega človeka.

AMERIŠKI SLOVENCI

bomo narodno zavedni toliko časa, dokler bomo imeli med seboj lasten slovenski tisk. Zato podpirajmo in vzdržujemo svoj slovenski tisk, dokler ga imamo!

"NOVI SVET"

je najzanimivejši slovenski list v Ameriki. Prinaša poučne članke, poljudne novele in povesti in poleg vsega tudi objavlja zgodovino ameriških Slovencev. Če kak list, tedaj zasluži "NOVI SVET" vso našo podporo. Zato naročajte in širite ga vsepovsod.

Stane letno za Zdr. dr. \$3 za inozemstvo \$3.50. Naroča se na naslovu:

"NOVI SVET"

1849 West Cermak Rd.

Chicago 8, Ill.

IZŠLA JE

BARAGOVA PRATIKA

ZA LETO 1947

Stane s poštnino
50 CENTOV

Za Ameriko in stari kraj

Zelo informativna in praktična knjiga za vsakega slovenskega človeka.

Naročite jo dokler je v zalogi!

Naročnino pošljite v Money Order, čeku ali v gotovini na naslov:

BARAGOVA PRATIKA

1849 WEST CERMAK ROAD, CHICAGO 8, ILLINOIS

Guechamp je na Gauvainovo divje zamahnil po njem s sabljo.

To se je zgodilo v eni sekundi. Zdajci se je pojavil bliskovito mož na konju, ki je bil ravno kar prijahal v bojni met, ne da bi ga bil kdo prej opazil. V istem hipu, ko je bil kmet dvignil samokres in sabljo, se je ta mož pognal med njega in Gauvain. Da se to ni zgodilo, bi bil Gauvain izgubljen. Konj je prestregel kroglo; v istem času je padel kmet, sablja pa je zadela sredi v obraz tujca. Tudi on je omahnil na zmeljo, konj pa se je zgrudil mrtve.

Gauvain je pristopil. (Dalje prihodnjič.)

Nek visok kmet, ki je kril svoje tovariše do zadnjega, dokler ni bil ranjen, je omahnil, opiraje se na steber. "Ti si hraber dečko," mu je dejal Gauvain in mu ponudil roko. "Živel kralj!" je odgovoril kmet, zbral svoje zadnje moči, dvignil obe roki obenem, z eno ustrelil iz samokresa na Gauvain, z drugo pa

Pozor, pohabljeni veterani!

Nov Pontiac avto, ki ima posebne kontrole, vam omogoča avto voditi. Pontiac daje posebne prioritete, da ga kmalu dobite, to je oni veterani, ki so kvalificirani. Zglasite se pri meni za podrobnosti

MR. PHILLIP SUMRADA

C. J. HARMON, INC.

2926 MAYFIELD RD. — CLEVELAND HTS.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z veliko srčno žalostjo naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul dobri mož in skrbni gospodar

Anton Ahčin

ki je previden z svetimi zakramenti za umirajočega gaspal v Gospodu dne 30. decembra 1946.

Pokojni je bil doma iz Predolja, Grosuplje na Dolenjskem.

Pogreb se je vršil 2. januarja 1947 iz Zakrjaskovega pogrebne zavoda v cerkev sv. Vida in po sveti maši, katero je daroval prečastiti gospod Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvar, smo ga položili k večnemu počitku na pokopališču Kalvarija.

V dolžnost si štejemo, da se na tem mestu prav iskreno zahvalimo preč. g. Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvarju, ki je pokojnika previdel z svetimi zakramenti, opravil potem pogrebno sveto mašo zadušnico ter druge pogrebne molitve. Naj mu za vse to poplača dobri Bog.

Prav iskreno se zahvalimo tudi vsem onim, ki so poklonili toliko vencev ob krsti pokojnika ter mu tako ljubko izkazali zadnjo čast na tej zemlji.

Dalje zahvala vsem onim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za dušo pokojnika.

Dalje zahvala društvu Slovenec št. 1 S. D. Z. za vso naklonjenost ob tej tužni uri, ko so mu izkazali zadnjo čast. Pokojnik je bil ustanovni član društva Slovenec št. 1 SDZ.

Enako se zahvalimo tudi društvu št. 126 S. N. P. J. za vse, kar so nam storili dobrega ob pogrebu pokojnika.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile ob priliki pogreba brezplačno. Zahvalimo se vsem onim številnim, ki so prišli pokojnika kropiti ter moliti za mir in pokoj njegove duše.

Dalje se zahvalimo vsem sosedom, ki so nam stali ob strani ter nam pomagali, nas bodrili. In končno zahvala vsem, ki so na ta ali oni način kaj pomagali, bodisi v enem ali drugem oziru.

Zahvala tudi pogrebni zavodu Frank Zakrjšek in Sinovi za vso postrežbo, ki so nam jo nudili ter za vzorno vodstvo pogreba.

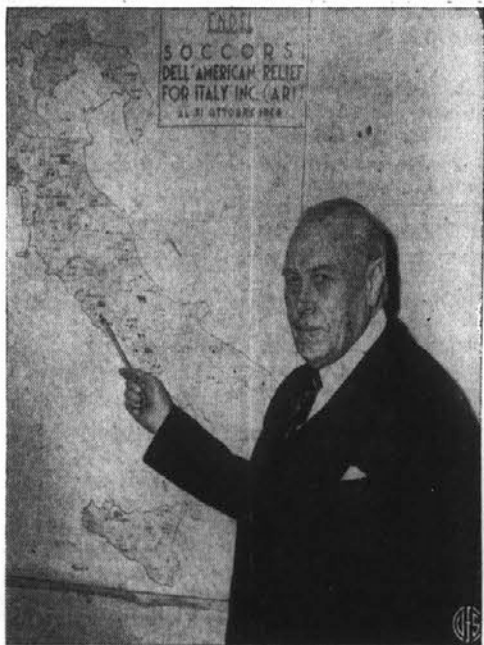
Ti pa naš dragi, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška gruda. Nas pa tolaži misel, da snidemo se onkraj groba v večnosti.

Naj je truplo konec vzelo, vera nam sprčuje to: vekomaj ne bo trohnelo, Jezus ga obudil bo.

Zalujoči ostali:

MARY AHČIN, soproga;
LOUIS, sin; MARY GIR, hči.

Cleveland, O. 17. feb. 1947.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše še le pride

Myron C. Taylor, predsednika Trumana osebni postaneec v Vatikanu, je povedal časnikarjem v New Yorku, da je Italija na prem mestu med vsemi stradalajočimi državami v Evropi. Taylor je načelnik odbora direktorjev American Relief for Italy Inc. in bo v kratkem pričel s kampanjo, da bi se to religiozno delo iz Amerike nadaljevalo.